

РЕШЕНИЕ

№ 718

гр. София, 09.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Ева Пелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7918** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ева Пелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63, ал.1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. С. Т., чрез адв. П., срещу решение № 20120944/20.05.2021 г., постановено по НАХД № 5433/2021г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 18-4332-007427/11.05.2018 г., издадено от зам. началник отдел към О "ПП" - СДВР, с което на касатора, е наложено административно наказание глоба в размер на 700 лева и лишаване от право да управлява МПС, за срок от три месеца, за нарушение по чл.21, ал.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

В касационната жалба се посочва, че въззивното решение е неправилно и необосновано, постановено при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и несъответствие с материалния закон. Настоява се при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление, са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в липсата на основни реквизити по смисъла на чл.42 и чл. 57 от ЗАНН. Посочва се, че акта е издаден, след изтичане на преклузивния, по смисъла на чл.34 от ЗАНН срок. Прави се искане въззивното решение, да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

Ответникът по касация – О “ПП“ -СДВР, редовно призовани, не изпращат процесуален представител и не вземат становище по жалбата.

Прокурора при Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна и недоказана, моли същата да бъде оставена без уважение. Алтернативно при постановяване на решението си, касационният съд да вземе предвид, че нарушението е извършено на 28.05.2017 г., с цел преценка за изтекла абсолютна погасителна давност.

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 от АПК, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а по същество е ОСНОВАТЕЛНА, но не поради изложените в касационната жалба аргументи.

Административен съд София – град, Х-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните, обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Съдът, като извърши служебна проверка, по реда на чл.218, ал.2 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, постановено по отношение на акт, подлежащ на съдебен контрол, от компетентен съд, в рамките на правомощията му, в съответствие с приложимите материално-правни норми. Не е налице съществено нарушение на процесуалните правила.

На основание чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема изцяло правилно установена от въззивния съд фактическа обстановка, както следва:

На 28.05.2017 г., в 15,50 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], касатора управлявал л.а. „М. Ц400 4Матик“, с ДК [рег.номер на МПС] / собственост на „Зов солюшън“/ като пред „П.“, се движел със 104 км/час, при ограничение на скоростта 50 км/час, въведено с пътен знак В 26. Нарушението било установено с техническо средство - система за видеоконтрол TFR1-М, № 560, клип № 2397, по преписка № ПК-3/3771/17г. Техническото средство е одобрен тип средство за измерване, съгласно Закона за измерванията, преминало техническа проверка на 15.07.2016 г.

На 07.02.2018 г. касатора попълнил декларация по чл.188 от ЗДвП, в която удостоверил, че на процесната дата, място и час е управлявал горепосочения автомобил. На същият ден бил съставен акт за установяване на административно нарушение бл.№ 242852, за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП. Въз основа на него е издадено обжалваното наказателно постановление.

Съобразно чл.220 от АПК касационната инстанция възприема установена от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства. При вярно установена фактическа обстановка, контролирания съд е направил верни правни изводи. Касационната инстанция споделя правните съображения, изложени в обжалваното решение, което намира за правилно и законосъобразно. Първоинстанционния съд не е допуснал твърдяните от касатора процесуални нарушения, тъй като е обсъдил в цялост доказателствата по делото и правилно е приложил материалния закон.

При субсидиарното прилагане на НПК, контролирания съд, е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, по който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, при съблюдаване на процесуалните правила относно събирането,

проверката и анализа на доказателствената съвкупност и не е допуснал процесуални нарушения.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, намира, че обжалваното решение, е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Касаторът не излага твърдения за съществено нарушение на процесуалните правила, които да са довели до неправилно установяване на фактите. Той излага твърдения единствено относно приложимостта на материално-правни норми, които твърдения нямат отношение към значението на нормите на абсолютната давност.

В конкретната хипотеза, административнонаказващия орган, е повдигнал срещу касатора обвинение, за извършено на 28.05.2017г. нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл.11 от ЗАНН по въпросите за обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на Общата част на Наказателния кодекс. В случая, за административното нарушение, се предвижда и административнонаказващия орган е наложил наказание „глоба“. В съответствие с разпоредбата на чл.80, ал.1, т.5 от НК наказателното преследване се изключва по давност, ако са изтекли три години от извършването му, тоест към 28.05.2020г. е изтекла общата погасителна давност за преследване на процесното административно нарушение. Съобразявайки се с нормата на чл.81, ал.3, вр.чл.80, ал.1, т. 5 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността административнонаказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл.80, ал.1, т.5 от НК. Следователно абсолютната погасителна давност за преследване на процесното нарушение е изтекла на 28.11.2021г., поради което постановеното въззивно решение следва да бъде отменено, съответно административнонаказателното производство прекратено .

Така мотивиран и на основание чл. 221от АПК, Административен съд София – град, X.-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 20120944/20.05.2021 г., постановено по НАХД № 5433/2021г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав, като вместо него ПОСТАНОВЯВА

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 18-4332-007427/11.05.2018 г., издадено от зам. началник отдел към О “ПП” – СДВР.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство, по наказателно постановление № 18-4332-007427/11.05.2018 г., издадено от зам. началник отдел към СДВР, О “ПП” – СДВР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.